

MOJE OSMINOHĀ• FOBIE

ĀĀEtrtek, 08 ĀĀnor 2018

Vymetala jsem bobky, horní polovinu tĀ›la vsunutou do králíkárny. Tak nĀ›jak nepatĀ™iĀ•nĀ› se mi nĀ›co houpalo u levého oka. Asi bobek, Ā™ekla jsem si a otoĀ•ila hlavu. TĀ›snĀ› u mého nosu sedĀ›l obrovský pavouk. MĀ›j mozek, zaplavený stresovými hormony, vydal pĀ™íkaz "útĀ›k" (ještĀ›Ā¾e ne "útok", to by vzhledem k bezprostĀ™ední vzdálenosti od objektu znamenalo pavouka pĀ™ekousnout), díky Ā•emuĀ¾ jsem si rozrazila hlavu o kotec a zadĀ›lala si na celoĀ¾ivotní fobii.

KaĀ¾dý nĀ›jakou máme. NĀ›kdo se bojí myší, jiný nemĀ›Ā¾e jezdit výtahem, tĀ™etí nesnáší cizince. Ta moje osm nohou. Ā™iká se jí arachnofobie. Fobie nemívají reálný základ. Já vlastnĀ› celkem nic proti pavoukĀ™ nemám. Jsou pĀ™eci vesmĀ›s uĀ¾iteĀ•ní a neškodní. Jen kdyby nemĀ›li tak chlupaté nohy! Ano, to je ono. Ty nohy! Ty mi vadí nejvíĀĀEtyĀ™i páry dlouhých svalnatých nohou pokrytých chloupky, které by tak rychle mohly probĀ›hnout po mé ruce aĀ¾ na obliĀ› tam se zastavit. Skoro cítím jemný dotyk koncových Ā•lánĀ› na mém nose. Brrr....

NetĀ™esu se odporem pouze pĀ™ed malými exemplĀ™i tak do jednoho centimetru. Zato jejich vĀ›tší kámoš je má noĀ•ní mĀ›ra. Jako dítĀ› jsem nesnášela výpravy do sklepa pro kompoty. Osminohé stíny sedĀ›ly v kaĀ¾dém koutĀ› a co bylo horší, schovávaly se za lahvemi se zavaĀ™enými chrupkami, pro které mĀ› máma poslala. Slézala jsem po schodech opatrnĀ›, jako bych se plíĀ¾ila minovým polem. Sledovaly mĀ› desítky oĀ•í. Pomalu jsem si vybrala nejbezpečnĀ›ji vyhlíĀ¾ející zavaĀ™ovaĀ•ku a poĀ•ala do ní opatrnĀ› šĀ›ouchat. Dobrý, nic. Vzala jsem lahev za víĀ• ĀĀerné noĀ¾ky se neslyšnĀ› rozebĀ›hly po skle, já zaĀ™vala, upustila tĀ™ešnĀ› na zem a vyĀ™títila se ze sklepa by mĀ› pĀ™epadl samotný Spiderman. KdyžĀ¾ ztráty na zavaĀ™eninách pĀ™ekroĀ•ily únosnou míru, pĀ™estala mĀ› máma sklepa posílat. O mnoho let pozdĀ›ji jsme s muĀ¾em odjeli do Austrálie. Nemohla jsem si vybrat kontinent pro mou fobii vhodnĀ›jší. V Austrálii Ā¾ije nejvĀ›tší poĀ•et tĀ›ch nejobvritánštĀ›jších a nejjedovatĀ›jších pavoukĀ› na svĀ›tĀ›. TĀ™eba takový funnelweb. Odporný, Ā•erný, velký chlupatý a jedovatý tvor. Po jeho kousnutí má Ā•lovĀ› záchranu Ā•as od pĀ›ti minut do jedné hodiny. V dobĀ› našeho pobytu vyhoĀ™ela farma zamĀ›Ā™ená na chov funnelwebĀ› a produkci obranného séra. Ve sdĀ›lovacích prostĀ™edcích Ā¾ádali amatérské lovce, aby pomohli obnovit chov a pĀ™inášeli pavouky na farmu. Doufala jsem, Ā¾e si mĀ› muĀ¾ nebude chtít pĀ™ivydĀ›lat. NaštĀ›stí nechtĀ™esto jsem se souĀ¾ití s pavouky nevyhnula. Na naší verandĀ› se jednoho dne objevila ohromná pavuĀ•ina. UprostĀ™ed sedĀ›lo stvoĀ™ení velikosti kávového podšálku se Ā¾lutým zadeĀ•kem a velmi dlouhýma nohama. Sice nebyly ani moc svalnaté, ani pĀ™íliš chlupaté, ale i tak vzbuzovaly respekt. Pavouk v domĀ› znamená štĀ›stí, zabít ho naopak pĀ™ináší smĀ›lu. I pĀ™es mé protesty tedy Nephila, jak se tvor jmenoval, na verandĀ› zĀ›stala. Po Ā•ase jsem si na ni zvykla. Dokonce jsem byla schopná ji pozorovat ze vzdálenosti nĀ›kolika centimetrĀ›. Párkrát jsem se i pĀ™emohla a prstem se dotkla jejího Ā¾lutĀ› sametového zadeĀ•ku. Nephila, jak je pro její druh zvykem, vĀ¾dycky divoce rozkmitala svou pavuĀ•inu, aby odradila pĀ™ipadného útoĀ•níka. Byla to skoro legrace...

PavouĀ•ice s námi Ā¾ila pokojnĀ› celý rok, neĀ¾ jsme její mrtvolku našli v koutĀ› verandy. PodezĀ™ívali jsme z v sousedy. Lidé Ā¾ijící v rodinných domcích na pĀ™edmĀ›stí si totiĀ¾ velice potrpí na jednolitou úpravu pĀ™edzahrádek, kterou nenarušuje. SíĀ› nájemnice mĀ›Ā™tila v prĀ›mĀ›ru asi jako kolo od vozu a stĀ™íbĀ™itĀ› zĀ™tila do vzdálĀ› mnoha desítek metrĀ›, takĀ¾ rozhodnĀ› nepatĀ™iĀ•nou skvrnou na tvĀ™i pĀ™edmĀ›stské jednotvárnosti byla. S lítostí jsem pohĀ™bili. Byla jediným pavoukem, kterého jsem kdy v Ā¾ivotĀ› mĀ›la ráda. MoĀ¾ná i proto, Ā¾e nikdy netouĀ¾ila skoĀ•it m rozebĀ›hnout se po ní a zastavit se uprostĀ™ed mého obliĀ•eje... UĀ¾ jsem se zmínila o obrovských nephilích pavuĀ•inách. NejvĀ›tším a nejpevnĀ›jším na svĀ›tĀ›. Jejich tvĀ›rci jsou schopní do nich ulovit i malé ptáky. Na nĀ› kterých místech v australské buši narazíte na stovky sítí nataĀ¾ených mezi stromy vzdálenými nĀ›kolik metrĀ›. Tedy není úplnĀ› dobrý nápad do nich zrovna narĀ¾et, zvlášĀ› pokud máte hrĀ›zu z pavoukĀ›. Na jednom z výletĀ› jsme se na takové místo dostali. Dva metry široká cesta byla pĀ™ehrazena tolika pavuĀ•inami, Ā¾e to pĀ™ipomínalo pĀ™ekáĀ¾ dráhu. Z pochopitelných dĀ›vodĀ› jsem krĀ•ela aĀ¾ jako druhá, kopírujíc muĀ¾ovy shyby a pĀ™ískoky. Ale pak jsem udĀ› chybu. Lepkávlákna se mi nalepila od brady aĀ¾ po kolena. PĀ™ipadala jsem si jako moucha, ztuhlá dĀ›sem. HrĀ› zou jsem se nemohla hýbat, pouze jsem ze sebe vydávala neartikulované skĀ™eky, které pĀ™imĀ›ly mého muĀ¾e se otoĀ•it. Pamatuju se, jak ze mĀ› rval pavuĀ•inu dolĀ›. Dupala jsem jak šileneč a Ā™vala: "Dej to pryĀ•!" ještĀ› dlouho poté, co uĀ¾ na mnĀ› nebylo jediné vláknko. NaštĀ›stí obyvatel téhle sítĀ›, kterou jsem zniĀ•ila, v tu dobu zĀ™ejmĀ› nĀ› které z dutin ve stromech lemujičích cestu. Z pĀ™edstavy, Ā¾e by byl doma a své obydlí bránil, mám husí kĀ›Ā¾i ještĀ› teĀ•.

Naše souĀ•asnĀ› pĀ›sobištĀ› je naštĀ›stí pavoukĀ› celkem prosté. Stepní osminozí tvorové mají pĀ™ijatelnou velikost, která mĀ› nenutí vyskakovat do vzduchu a vĀ™eštĀ›t. TakĀ¾e pevnĀ› vĀ›Ā™ím, Ā¾e moje dĀ› pavoukĀ›m vypĀ›stují pĀ™átelštĀ›jší vztah, neĀ¾ já. Na druhou stranu doufám, Ā¾e k nim nebudou familierní a pĀ™íliš. Máloco by mĀ› vyvedlo z míry víc, neĀ¾ vĀ›ta: "Maminko, já budu chovat sklípky, podívej!"

MarkĀ›ta Hrdoušková